

припинила своє існування, а на її місці з'явилась нова система, представлена двома відмінками іменників та окремою відмінковою системою займенників.

СКОРОЧЕННЯ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

Доп. – Левіт Ю., ПР-21

Наук. кер. – ст. викл. Чепелюк А.Д.

На сьогоднішній день скорочення набули великого поширення і використовуються як у діловій та науковій літературі, так і у звичайному усному мовленні. Важливим є добре володіння скороченнями перекладачем, адже в процесі перекладу він не тільки замінює знаки однієї мови іншими, але й осмислює та порівнює поняття, які не можуть бути однаковими у двох культурних системах.

Скорочення в певній мірі входять до складу неологізмів, що виникають з новими виробничими і суспільними відносинами, новою ідеологією, новими умовами побуту та відкриттями у науці і техніці.

Існує чотири основні види утворень, тобто аббревіатури (скорочення слова чи словосполучення, вживане в усному і писемному мовленні; складноскорочене слово, утворене різними способами, а також загальноприйняті скорочення слів), акроніми (аббревіатура, утворена з початкових букв слів або словосполучень), злиття (одиниці, в яких поєднується один усічений елемент і повна форма другого елемента) та усічення (усічення фінальної частини). Однією з основних причин появи скорочень є тенденція до уникнення надлишкової інформації. Та сама кількість інформації передається в скороченому слові меншою кількістю знаків, ніж у співвідносному словосполученні. Важливою причиною вживання значної кількості скорочень у мові ділових паперів є прагнення до економії місця, пов'язане з обмеженістю площі документа (адже фактом уже стало те, що укладачі сучасних ділових паперів у промисловості намагаються за всяку ціну вмістити всю інформацію на одній сторінці). Вживання аббревіатур

пояснюється ще й прагненням уникнути повторення кількох слів назв. Традиції, що склалися у творенні і вживанні абrevіатур, виникли на підставі доцільності, а тому й вимагають до себе якнайбільшої уваги.

ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ, ЯКІ БАЗУЮТЬСЯ НА НАЗВАХ ТВАРИН

Доп. – Карпізіна О., ПР-21
Наук. кер. - ст. викл. Чепелюк А.Д.

Знання фразеологічних одиниць та вмале їх вживання є невід'ємною частиною високої мовної культури людини. Фразеологізми – це окраса мови і разом з тим могутній стилістичний засіб влучної і дохідливої передачі думки.

Фразеологічні одиниці - це лексично неподільне, стійке в своєму складі та структурі, цілісне за значенням словосполучення чи речення, що відтворюється у вигляді готової мовленнєвої одиниці.

Фразеологічним одиницям притаманна сукупність ознак. Якщо взяти до уваги його семантику, форму, характер функціонування, спосіб представлення денотата, то визначальними є цілісність значення, відтворюваність, відносна постійність компонентного складу та структури й експресивність.

Цілісність значення формується внаслідок переосмислення вільного словосполучення - прототипу, деактуалізації компонентів, які різною мірою втрачають предметну направленість. Окремі значення компонентів ніби розчиняються у всій фразеологічній сполуці, формуючи нове, "синтетичне" значення.

Відтворюваність фразеологічних одиниць в мовленні пояснюється тим, що вони вже в мові (свідомості, пам'яті) існують як готові "блоки", з яких ми й конструємо речення і які використовуємо в процесі образної номінації предметів, явищ, властивостей.